

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

7.nodaļa: Augstākā garīgā Vadība.

Zālamans

416.

Zālamans sacīja: “Nolikšu tevi krustceļos un padarīšu tevi klusu un nekustīgu, un tavā priekšā ies notikumu zīmes. Tā remdināsi cilvēka ziņkārību, tā ieskatīsies noliktajā straumes plūsmā, jo virs cilvēciskā traucas pasaules doma.”

Tā novērojiet notikumu plūsmu, it kā no torņa virsotnes skaitītu avju barus.

Origens

417.

Tagad grūti iedomāties Aleksandrijas bojāeju. Ir pat labāk neatcerēties pārejas laikmeta gadus. Šausmas pārņem tā laika reliģiskās māņticības rēga priekšā. Īrigens staigāja pa vēl kvēlojošām Vecās Pasaules oglēm. Zinot Jēzus bauslību, viņš kļuva slims, redzēdams pūļa nesapratni.

Zinot seno mistēriju noslēpumus, Viņš kļuva slims, redzēdams, kā neizprot avota vienības jēdzienu. Pazīstot Jēzus Mācības vienkāršību, Viņš kļuva slims, redzēdams, ko bija radījušas baznīcas. Viņš strādāja vientuļš, pats ciezdams no pārāk lielām gara pretrunām. Neparastas garīgās izpratnes skaidrības un vienkāršības apveltītam viņam piemita nepierasta visas būtnes sarežģītība. Origens izlīdzināja sevī agrā kristiānisma vētru. Būdams zināšanu veicinātājs, viņš uztraucās par zināšanu līmeņa krišanas garīdzniecībā.

418.

Lielie Gari pildot savu uzdevumu ne vienmēr ir apmeklējuši Brālību savas zemes gaitu laikā. Tā, piemēram, Tiānas Apolonijs tika aicināts uz Brālību, bet savā iemiejumā kā Origens, Viņš saņēma smagu uzdevumu sargāt Jēzus Kristus Mācības tīrību; priecīgas tikšanās vietā un tai vietā lai strādātu Brālībā – viņam bija jāsmok cietumā.

419.

Ļoti maldās daži rakstnieki, kas cenšas Ramu, šo vistīrāko Ariavartu un Avatāru Višnas, Ramajana lieliskās ēpiskās poēmas varoni, pārvērsts par ķeltu un Rietumu Svaidīto. Ramas cikls, bez šaubām, eksistē, jo Rama ir Avatars Višnu, un tāpat viņa gara enerģijas piesātina cilvēces apziņu uz noteiktu laiku jeb ciklu.

420.

Kas spēs sadzirdēt sava gara balsi, tas virs bezdibeņa pacelsies – tā runāja Sergijs. – “Un mežā aizgājušais nevar ļaužu balsis sadzirdēt. Un dusas vietā aizmigušais nedzirdēs putniņus, saules vēstītājus. Un kas uz parādītu brīnumu neatsauksies, tas atteiksies no acs. Un kas atteiksies brālim palīdzēt, skabargu no savas kājas neizvilks!” Tā runāja Sergijs. Par Sergiju būs jāpastāsta, tauta gribēs zināt par viņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

7.nodaļa: Augstākā garīgā Vadība.

Tā klāsim krāsas uz Sergija Tēla. Iedzīvinot to gleznās, pastāstot par Viņa dzīvi un darot zināmas Viņa parunas.

421.

Marijas Madaļas stāsts: “Jums ir zināms masu dzīves veids, tas, ka naktīs mūs pazina, bet dienās novērsās. Tāpat arī pie Kristus gāja pa naktīm un dienā seju novērsa. Man šķīta – lūk, es tā viszemākā un no manis kaunas saules gaisma, bet no Visaugstākā Pravieša arī dienu izvairās.

Un lūk, es apņemos Viņu uzmeklēt un dienā sniegt Viņam roku. Uzģērbu savu labāko himatu, uzliku Smirnas krelles un iesmaržoju matus; tā es gāju, lai pasacītu ļaudīm: “Tie, no kā jūs vairāties – zemākais un Augstākais, Saules gaismā satiekas.” Un kad es ieraudzīju Viņu, sēžam zvejnieku vidū, tikai audeklā segušos, es paliku otrpus ielai un nespēju pieiet. Starp mums garām gāja ļaudis, vienādi vairīdamies no mums. Tā izšķīrās mana dzīve, jo Viņš sacīja savam vismīļākajam māceklim: “Paņem šķipsnu putekļos un aiznes šai sievietei, lai būtu pret ko iemainīt viņas kakla rotu. Patiesībā šais pelnos ir vairāk gaismas nekā viņas akmeņos. Jo no pelniem varu radīt akmeni, bet no akmens tikai putekļus.” Viņš nenosodīja mani, bet tikai novērtēja manas važas, un negoda važas sašķīda putekļos. Viņš sprieda vienkārši, nekad nevilcinājās nosūtīt visvienkāršāko priekšmetu, kas izlēma visu dzīvi. Šiem sūtījumiem Viņš pieskārs it kā tos apgarodams. Viņa ceļš bija tukšs, jo ļaudis, saņēmuši no viņa dāvanu, steidzīgi izklīda. Un Viņš vēlējās uzlikt rokas, bet visapkārt bija tukšums, un kad viņš bija notiesāts, tad negoda fūrijas dzinās Tam pakaļ un liekulīgi vēdināja ar zariem. Slepkaivas alga bija pūļa cienīga. Tik tiešām, Viņš satrieca važas, jo deva zināšanas, nepieņemot samaksu.

422.

Ļaužu izpratnē neskaidri izgaismojas Kristus sakarība ar Budu.

423.

Var uzcelt pilsētu, var dot labākās zināšanas, bet visgrūtāk ir attīrīt īsto Kristus Tēlu. Domājiet, kā notīrīt Kristus Tēlu. Vācot kopā tautas Pestītāja druskas, un pārvēršot Hitona darba uzvalkā, var atrast Izpratnes skaidrību. Templis uzceļams cilvēku rokām.

424.

Patiesām, cīņa pret acīmredzamību. Realitāte nav acīm redzamība. Redzamības pazīmes neatbilst īstenībai. Vecās pozitīvisma mācībās redzamība atvietoja ticamību, bet tam ir viens attaisnojums - tam nebija mikroskopa un teleskopa, ne lejup, ne augšup. Bet vērīgam prātam nepietiek konvencionālās redzamības, tam vajadzīga īstenība kosmisko likumu ietvarā. Tas saprot, ka pērle dziļumos nav redzama un ka gaisa slāņi var slēpt ērgļu barus.

Tiešām, kā Mēs sakām – Vienkopa cīnās par īstenību. Lūk, jums vēl viena sabiedroto šķīra – tie, kas tiecas uz patiesību, kuriem redzamība nav nekas cits kā netīrs stikls. Ja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

7.nodaļa: Augstākā garīgā Vadība.

ķīmiskā un bioloģiskā redzamība ir komplicēta, tad komplicētāka ir dzīves un darbību uzbūves plānu acīmredzamība. Neattīstot apziņu, mēs atradīsimies pastāvīgā mirāžā, kā katalepsijā mēs sastingsim drausmās.

Maija, atkāpies! Mēs gribam pazīt un arī pazīsim īstenību!